

Sygn. akt V KK 586/21

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **M. C. i D. F.**

skazanych 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i in
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 8 grudnia 2021 r.,
wniosków obrońców skazanych w przedmiocie wstrzymania wykonania
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w G.
z dnia 16 marca 2020 r., sygn. akt II K (...),
zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 11 marca 2021` r., sygn. akt II AKa (...),

p o s t a n o w i ł
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 16 marca 2020 r., II K (...), uznał oskarżonego M. C. i D. F. za winnych popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. oraz ciągu przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. , za które wymierzył im karę łączną 2 lata i 2 miesiące pozbawienia wolności.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 11 marca 2021 r., sygn. akt II AKa (...) zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że m.in. obniżył wymierzone obu oskarżonym kary za ciągi przestępstw do roku i 10 miesięcy, a karę łączną pozbawienia wolności do 2 lat wobec każdego z nich.

Wyrok Sądu II instancji w części dotyczącej obu skazanych zaskarżyli

kasacjami ich obrońcy.

Jednocześnie obrońcy w złożonych kasacjach sformułowali wnioski o wstrzymanie wykonania orzeczenia z uwagi na: „względną suspensywność kasacji” (obrońca M. C.) i fakt, iż zarzuty kasacji są na tyle uzasadnione, że wykonanie zaskarżonego wyroku przed jej rozpoznaniem byłoby zdecydowanie przedwczesne i mogłoby spowodować nieodwracalne skutki (obrońca D. F.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski są bezzasadne.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Norma ta nie wskazuje wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, ale niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w., zaś prawomocne wyroki korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie tej instytucji winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. post. SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV K.K. 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; post. SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493). Tego rodzaju następstwa mogą zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji świadczy o jego zasadności.

Taka sytuacja nie zaistniała w niniejszej sprawie.

Z uwagi na wyjątkowy charakter instytucji kasacji i związane z tym procesowe skutki zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. wstrzymanie wykonania orzeczenia powinno nastąpić tylko wówczas, gdy zasadność złożonej kasacji jawi się jako nieomal pewna. To dopiero może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń. W sprawie niniejszej – nie przesądzając w tym miejscu końcowej oceny zasadności wniesionych kasacji – aż tego rodzaju zaszłość nie wystąpiła.

Prawdopodobieństwo ich uwzględnienia nie jest na tyle wysokie, by stanowiło to wystarczającą podstawę do zastosowania przywołanej regulacji.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.